ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

నేతాజీ కళ్ళు తళుక్కున మెరిసాయి. భుజం తడుతూ "శభాష్ మై బాయ్, ఇది చాలా బాగుంది" ఆనందంతో తారకరాముడి ఛాతీ అరంగుళాలు ఉబ్బింది. స్నేహితుల వైపు గర్వంగా చూసాడు. వాళ్ళంతకంటే గర్వంగా స్నేహితుడిని చూసారు.

ఆ తర్వాత నేతాజీ ఇచ్చిన ప్రసంగం తారకరాముడి గుండెలో శాశ్వతంగా మిగిలిపోయింది.

"స్వాతంత్ర్యం మన జన్మహక్కు. ఇది మన జన్మభూమి. ఎక్కడనుండో వ్యాపారం వంకతో మనదేశానికి వచ్చి మన సంపద హరించడమే కాక మన మీద పెత్తనం చెలాయిస్తున్న తెల్లవాడికి బుద్ధి చెప్పాల్సిన అవసరం ప్రతి ఒక్క భారతీయుడి మీద వున్నది. చెయ్యి చాపి భిక్షమడిగి తెచ్చుకోవాల్సిన దుర్గతి మనకు పట్టలేదు. అంత పౌరుషహీనంగా బ్రతకటం కంటే చావు మేలు. మాతృభూమి చెరవిడిపించాలంటే నెత్తురు పొంగే యువశక్తే కావాలి. జాతిని నిర్వీర్యం చేసే అహింసా సిద్ధాంతాలతో శత్రువును ఎదుర్కోవటమంటే యుద్ధభూమిలో నిలబడి వేదాంతం చెప్పినట్టుంటుంది. వీరుడికి మరణం ఒక్కసారే వస్తుంది. అది శత్రువుతో తలపడినప్పుడే మీలో ప్రతి ఒక్కరూ వీరసైనికులు కావాలి. మన భారతమాతను రక్షించుకోవాలి. జైహింద్" చిన్నాయన కాస్త ఆలస్యంగా రావటంతో అప్పటికే రైలెళ్ళిపోయింది. నిద్రలేపలేదని అన్నతో గొడవ కూడా పెట్టుకున్నాడు.

ఆ రోజు సాయంత్రం లక్ష్మయ్య బర్రెలకు కుడితి పెడుతుంటే నిమ్మకూరు నుండి తెలిసిన మనిషి వచ్చాడు. ఆయనను చూస్తూనే లక్ష్మయ్య ముఖమింతయింది. "రా! అన్నా! రా!! అంతా బాగున్నారా? ఏవే నీళ్ళు తీసుకురా" వెంకట్రావమ్మను కేకేసి పక్కన వున నులకమంచం వాల్చాడు. ఆ వచ్చినాయన కాళ్ళు కడుక్కుని తాపీగా కూర్చున్నాక వెంకట్రావమ్మ మంచి టీ తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది. అది తాగుతూ..

"లక్ష్మయ్యా! పొలం ఇంకా రిజిష్టరు చేసుకోలేదేం?" వచ్చినాయన అడిగాడు.

"చేసుకోవటానికి పెద్ద కారణాలేమున్నాయి గానీ గొడవలు నీకు తెలిసినయ్యేగా"

లక్ష్మయ్య పొగాకు అందిస్తూ చెప్పాడు. తారకరాముడు పక్కనే వచ్చి కూర్చున్నాడు.

"తారకం! బాగున్నావా? పెళ్ళాం ఏమంటుంది"

"ఏమో నే వెళ్తేగా?"

"ఓరినీ బండపడ, ఆర్నెల్ల నుండి ఒక్కసారి కూడా వెళ్ళలేదా?"

"ఒక్కసారి వెళ్ళొచ్చాలేగానీ, ముందు నిమ్మకూరు సంగతులేంటో చెప్పు"

"సంగుతులకేం గాని ఈ విషయం తెలిసిందా?" వచ్చినాయన లోగొంతుకతో మెల్లగా అన్నాడు. "ఏమిటది?" తండ్రీ కొడుకులొకేసారి అన్నారు.

"లక్ష్మయ్యా, నువ్వు తొందరపడకపోతే దెబ్బ తింటావేమోనని భయంగా వున్నదిరా"

"ఏంటన్నా, పూర్తిగా చెప్పు"

"అది నిజమో, అబద్ధమో పూర్తిగా తెలియదుగానీ నువ్వు కొన్న పొలం నాగయ్య బేరం పెట్టాడని తెలిసింది"

లక్ష్మయ్య చేతిలో చుట్ట జారిపోయింది. కాసేపు నోటిమాట రాలేదు కూడా. ఆ మాట విన్న వెంకట్రావమ్మ గుమ్మంలోనే కూలబడిపోయింది.

తారకరాముడికి అప్పుడొచ్చిన కోపం అంతకుమునుపెన్నడూ రాలేదు.

"నువ్వు చెప్పేది నిజమేనా?" లక్ష్మయ్య మెల్లగా అన్నాడు.

"నిప్పులేంది పొగరాదంటారు గదా. ఇది బయటికొచ్చిందంటే ఎంతో కొంత నిజం వుండాలిగా! డబ్బు పూర్తిగా కట్టావా?"

"కట్టానన్నా. పోగొట్టుకున్న నా తండ్రి ఆస్థిని మళ్ళీ సంపాదించాలని నేనూ, నా భార్యా, నా కొడుకు రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని తినో తినకో నోరెండ గట్టుకుని కూడబెట్టిన మొత్తం డబ్బు కట్టేసా. ఈ రోజు రేపు అంటూ తిప్పారు రిజిష్టరు చేయటానికి"

"ఏమయినా లక్ష్మయ్యా నువ్వు మెతక మనిషివి. రేపు నాతో బయల్దేరి నిమ్మకూరు రా. ఒక వారముండయినా తాడో పేడో తేల్చుకుందువుగాని"

ఆ రాత్రి లక్ష్మయ్యగారి కుటుంబానికి కునుకు లేదు.

"నా కష్టాలెప్పుడు తీరుస్తావు ఏడుకొండలవాడా?" అంటూ వెంకట్రావమ్మ ఎన్నోసార్లు చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టింది. లక్ష్మయ్య బాధ చెప్పనలవి గాదు. మూగగా లోపల్లోపల కుమిలిపోతున్నాడు.

తారకరాముడు పరుశురాముడులాగే వున్నాడు. చిన్నాయనొక్కడే ఏ బాధా లేకుండా తిని నిద్రపోయింది. లక్ష్మయ్య కొంత డబ్బు జేబులో పెట్టుకుని కొడుకు వస్తానన్నా వద్దని చెప్పి నిమ్మకూరు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. నాగయ్య వూళ్ళో లేడు. అక్కడికెళ్ళాక విన్న విషయం నిజమేనని తెలిసింది. చాలామంది గ్రామస్థులు కలిసి చెప్పారు. "లక్ష్మయ్యా! అన్యాయంగా నీ భూమిని నీ తమ్ముడు బేరం పెట్టాడు. మాకేనా అంత నీతి లేంది. మేమెవ్వరం కొనమని చెప్పాం"

ఆ మాట అనడంతో లక్ష్మయ్య భోరున ఏడ్చాడు. "నేనేం పాపం చేశానని నావాళ్ళే ఇంత కత్తి కట్టారు. పైసా పైసా పిల్లల సొమ్ము దాచి ఇచ్చానే, ఇప్పుడు వాళ్ళకు ఏమని చెప్పాలి. పిల్లను చేసుకోనంత మాత్రాన ఇంత ద్రోహానికి వడిగడతారా?" ఆయన ఆక్రోశం ఇంతా అంతా కాదు. రామయ్య, చంద్రమ్మ ఎంత బ్రతిమిలాడినా ఆ రోజంతా మెతుకు ముట్టలేదు. ఏడ్చి ముఖం, కళ్ళు ఎర్రగా ఉబ్బిపోయాయి.

రెండు మూడు రోజులున్నా నాగయ్య రాకపోవడంతో పైగా గ్రామస్థులంతా ఎవ్వరం కొనే ప్రశ్నేలేదని హామీ ఇవ్వడంతో కొంత తేలికపడ్డ మనస్సుతో ఇంటికి వచ్చేసాడు.

ఇంటికి వచ్చినా దిగులు పోలేదు. ఆస్తి ఏమైపోతుందోనన్న బాధ. ఆ బాధతో కొడుకుని కూడా కేకలేశాడు. "ఆ ముదనష్టపు సంబంధం వద్దంటే విన్నావు కాదు. ఇప్పుడు చూడు నీ మూలంగా అంతా పోగొట్టుకోవాల్సి వస్తున్నది" ఆ సమయంలో ఏం మాట్లాడినా తండ్రికి మరింత బాధేనని తారకం బాబుకు తెలుసు. అందుకే ఏం మాట్లాడకుండా అక్కడినుండి మెల్లగా వెళ్ళిపోయాడు.

కొద్దిరోజుల తర్వాత తెలిసింది. లక్ష్మయ్య పొలాన్ని నాగయ్య బేరం పెడితే ఊరిలో వారు ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదుగానీ లక్ష్మయ్య మరో తమ్ముడు కొని రిజిష్టరు కూడా చేయించుకున్నాడని. అది విన్న రోజు లక్ష్మయ్య ఇంట్లో దీపం కూడా వెలగలేదు. పొయ్యిలో పిల్లి లేవలేదు. తారకరాముడి జీవితంలో మరో పెద్ద దెబ్బ తగిలింది. అయితే మరింత పట్టుదలను పెంచింది. కార్యసాధకులకు

ఎదురు దెబ్బలే భవిష్య జీవితం. లక్ష్యసాధనకు పునాది రాళ్ళుగా మారుతాయి. లోతైన గుండెగాయం మరింతగా జీవితాన్ని ఎదుర్కొనే మానసిక స్థైర్యాన్ని పెంచుతుంది. ఈ సంఘటన ఎటువంటి పరిణామాలకి దారితీస్తుందో 'జ్ఞాతిశ్చేత్ అనలేన కిమ్'

జీవన పోరాటం

రోజులు అతిభారంగా గడచిపోతున్నాయి. పరిస్థితి మళ్ళీ మొదటికొచ్చినట్లయ్యింది. తారకరాముడిలో క్రొత్త పెళ్ళికొడుక్కున్న ఉత్సాహం మచ్చుకులేదు. అప్పుడప్పుడు అత్తగారింటికి వెళ్ళొచ్చిన అనుభూతులే కొంత సేదతీరుతున్నాయి. అత్తగారు మంచి రసజ్ఞురాలు కావటంతో కూతురికి భర్త దగ్గర ఎట్లా నడుచుకోవాలో చక్కటి శిక్షణ ఇస్తున్నది. దానిలో భాగంగానే ఆ సాయంత్రం తారకరాముడు బావమరుదులతో కలసి ఊరి బయట బాట్‌మింటన్ ఆడి అలసిపోయి ఇంటికొచ్చాడు.

నౌకర్లు వేడినీళ్ళతో వీపు తోమి స్నానం చేయించారు. బయటకొచ్చేసరికి ఉతికిన ధోవతి మంచం మీద పెట్టి చప్పున వెళ్ళిపోతున్న నూతన వధువు విరిసీ విరియని మొగ్గలా ఒక్కక్షణమే కనిపించింది. గదిలోకొచ్చాక సందెదీపం పెట్టే వంకతో క్రిష్ణవేణమ్మ కూతురిని అల్లుడి గదిలోకి పంపింది. మూర్తీభవించిన పల్లెటూరు అమాయకత్వంతో దీపలక్ష్మిలా తన గదిలోకొచ్చిన భార్యను చూసి తారకరాముడు ముచ్చటపడిపోయాడు.

"తారకం బాగున్నావా?"

"వూ౦" తలవంచుకునే సమాధానం.

"ఇట్లారా"

ఆమెలో గుండెదడ. అప్పటికప్పుడే శరీరమంతా ముచ్చెమటలు పోసుకొచ్చాయి. కాలు ముందుకు వెళ్ళదు. కాదని బయటకూ వెళ్ళలేదు. చిన్నగా వణికిపోతూ నిలుచున్న తారకమ్మ దగ్గరకెళ్ళి తారకరాముడు ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆమెకు తనెక్కడున్నదో క్షణకాలం అర్థం కాలేదు. కళ్ళు వాటంతటవే మూతలు పడ్డాయి.

పలకరించిన మధురాధర మృదుస్పర్శకు.
పులకరించిన విరిబాలకనువాలు రెప్పలరేకుల్లో నుండి జారిన
మధుప్లావిత సౌగంధ్య సుపరిమళం.
మౌనవిపంచిలో లయించిన సప్తస్వర సమ్మేళనలో
ఆలపించిన మోహనరాగ ప్రణయగీతం.

వచ్చినప్పుడల్లా ప్రియబాంధవికి చిరుముద్దు పరిపాటి అయ్యింది. అందుకోసమే ఆమె సందెదీపం వెలిగించడానికి గదిలోకి రావటం. అంచెలంచెలుగా పెనవేసుకుంటున్న భార్యాభర్తల పవిత్ర అనుబంధాలకివి సంకేతాలు - పెద్దవాళ్ళ దూరదృష్టికి అనుభవ నికేతనాలు.

తొలివలపు మొగ్గ తొడిగి పుష్పించే రోజు వచ్చింది. నూతనమైన ఉద్వేగం ఇద్దరినీ పట్టి కుదిపేస్తున్నది. మల్లెపందిరి క్రింద ఏర్పాటు చేసిన పక్కను చూడగానే తారకరాముడూ అత్తగారి అభిరుచిని మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయాడు. నాటి రేయి ఇన్నాళ్ళ మూగారాధనలకు మౌన ప్రణయ భాష్యాలకు నిర్వచనం చెప్పినట్లయింది.

తారకమ్మ కాపరానికొచ్చింది. చిన్న చావడే తడిక అడ్డం పెట్టడంతో రెండు గదులుగా మార్పు చెందింది. వచ్చే అతిథులతో నిరంతరం ఆ చిన్న ఇల్లు కిటకిటలాడుతుండేది. ఈనాటి ప్రసిద్ధ కాంగ్రెస్ నాయకులు చనుమోలు వెంకట్రావుగారి నాన్నగారు కూడా

తరచుగా తారకరాముడింటికెళ్ళి వెంకట్రావమ్మ చేతి 'టీ' తాగి వచ్చేవాడు. మామిడిపళ్ళ సీజనొచ్చినా, కూరగాయల అమ్మకానికెళ్ళినా ఈ ఇల్లే సత్రం. అది ప్రసాదంగా తినేవారు. ఆ ఇంటికి అతిధులు రానిరోజులు చాలా తక్కువే. కోడలెంత అణుకువుగా పనుల్లో తోడునీడగా వున్నప్పటికి అత్తగారి మనసులో కొంచెం కినుకు వుంటూనే వుంది. కోడలు మూలంగా ఆస్తి నష్టపోయామని. అయినా మేనకోడలనే అభిమానం వీటన్నిటినీ జయించింది.

తారకమ్మ మాత్రం బుద్ధిమంతురాలనే పేరు తెచ్చుకున్నది. పుట్టింట్లో వైభవం ఇక్కడ లేకపోయినా భర్తే సర్వస్వం. అత్తమామలే తల్లిదండ్రులుగా భావించుకుని ఒద్దికగా కాపురం చేస్తున్నది.

తారకరాముడు మళ్ళీ ఇంటరు తప్పాడు. 'వివాహం విద్యనాశాయ' అన్నారు పెద్దలంతా. అదీ కోడలి తప్పే అనుకున్నారు.

తారకరాముడిలో పట్టుదల పెరిగింది. చిన్నప్పుడు పాలేరు అన్న మాటలు గుర్తొచ్చాయి. 'అమ్మానాన్నను సుఖపెట్టాలి. ఏం చేయాలి?' ఆర్థిక భారంతో అవమాన భారంతో కృంగిపోతున్న తల్లిదండ్రులను చూస్తుంటే ఏదో చెయ్యాలన్న తపన. ఇంత శక్తి వుండి కూడా ఏం చెయ్యలేకపోతున్నందుకు బాధ. ఆ యువకుడి నిరంతర ఆలోచన ఇదే. కాలేజీ రోజులు గుర్తుకొస్తున్నాయి. ఆ నాడు వేసిన మీసాల నాగమ్మ, సలీం అనార్కలి నాటకాలు గుర్తొచ్చాయి. గురువుగారు విశ్వనాధ సత్యనారాయణ స్ఫురణకు రాగానే వెంటనే గురువుగారింటికెళ్ళాడు. శిష్యుడిని చూడగానే ఆయన ఆప్యాయంగా భోజనానికి ఆహ్వానించాడు.

పరధ్యానంగా వున్న తారకం బాబును చూసి "ఏమిటోయ్! రామారావూ ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లు అలా విచారంగా వున్నావేం?" అని అడిగాడు.

"ఏం లేదు మాస్టారూ! జీవనపోరాటం మొదలయింది కదా. పరీక్ష మళ్ళీ పోయింది"

"పోతే పోయిందిలే వెధవ పరీక్ష. దానికింతగా మనసు పాడుచేసుకోవాలా? నాలుగురోజుల జీవితాన్ని నవ్వుతూ గడపాలి కానీ అలా డీలాపడిపోతావేం"

"కాదు మాస్టారూ! నామీద కొండంత బాధ్యతలున్నాయి. ఇంటినిండా సమస్యలు. కంటినిండా కన్నీళ్ళు. నా చిన్నప్పటినుండీ కష్టాలు పడుతూనే వున్నాము. మా వాళ్ళను సుఖపెట్టేదెప్పుడు?"

"అలా బాధపడకోయ్. కష్టాలు మనుష్యులకు రాక ఎవరికొస్తాయి. చెప్పు, ఏదో ఒక ఉద్యోగమో వ్యాపారమో చూసుకోరాదూ"

"అదే ఆలోచిస్తున్నా"

"ఆలోచించు. కానీ మనస్సు పాడుచేసుకోకు. కొన్ని కోట్ల ఆస్థికంటే చిన్న మనశ్శాంతి చాలా గొప్పది."

"అవును మాస్టారూ. నేను కూడా అంత తొందరగా చలించేవాడిని కాదు. మావాళ్ళ కోసమే నా బాధంతా"

"సరేలే, ఇక ఆ ప్రసక్తి వదిలేయి. కొంచెం సేపు సరదాగా మాట్లాడుకుందాం:

"చెప్పండి"

"మా గురువుగారెవరో తెలుసుగా. తిరుపతి వేంకటకవుల్లో వెంకటశాస్త్రిగారు"

"తెల్సు మాస్టారూ! వారు చాలా గొప్పవారని విన్నాను. ఏ నోట విన్నా ఆ జంట కవుల మాటేగా."

"నీవు విన్నది నిజమే. అయితే వారికంత గొప్పతనం ఎలా వచ్చిందో తెలుసా?"

"పుట్టుకతో వచ్చిందండి"

"నీ ముఖం. నేనెవరో తెల్సుగా"

"అదేమిటండి. మీ గురించి తెలియని వారెవరున్నారు. మీ రామాయణ కల్పవృక్షం ఆంధ్ర సాహిత్యానికి కల్పవృక్షమే కదండి"

"అదేనోయ్! నేను చెప్పేది. మా గురువుగారికంత గొప్ప పేరు రావటానికి కారణం నేను శిష్యుడినవటమే"

అంత బాధలో కూడా తారకరాముడు మనసుతీరా నవ్వాడు "ఏమిటోయ్ ఇక్కడెంతా వెన్నెల పూలు రాలుతున్నాయి"

తారకరాముడమాయకంగా చూసేసరికి "అదేలేవోయ్. నువ్వు నవ్వావు కదా. అందుకని అన్నాను."

తారకరాముడు మరొక్కసారి హాయిగా నవ్వేసి గురువుగారి దగ్గర శలవు తీసుకుని ఇంటికొచ్చాడు. మనసు కొంత తేలికపడ్డట్టయింది.

ఇక ఉద్యోగాల వేట ప్రారంభమయింది. అతి కష్టం మీద బెజవాడ సబ్‌కోర్టులో 'శిరస్తదార్' టెంపరరీ ఉద్యోగం దొరికింది. అరవైనాలుగురూపాయల జీతం. అదెప్పుడు వూడిపోతుందో తెలియదు. అందుకే వ్యాపారం చెయ్యాలనే ఆలోచన కొచ్చాడు. బొంబాయి కేసు నుండి విడిపించుకొచ్చిన సూర్యనారాయణ చెప్పాడు.

"తారకం బాబూ! నువ్వు వ్యాపారం చెయ్యాలనుకుంటే బట్టల వ్యాపారం మంచిదేమో ఆలోచించు"

"వద్దులే బావా. నువ్వు పడ్డ తిప్పలని ఎట్లా మర్చిపోతాను. మరేదయినా చెప్పు"

ఆయన కొంచెం సేపు ఆలోచించి "టొకు బీడి, సిగరెట్టు వ్యాపారమయితే నీకు సరిపోతుంది. ఇందులో మోసం చేసేదేముండదు"

"బాగానే వుంటుంది. కానీ మొత్తం పెట్టుబడి నేన్ను పెట్టుకోలేను"

"పెట్టుబడేకాదు. అనుభవం కూడా కావాలి. నా స్నేహితుడొకడు ఖాళీగా వున్నాడు. వాడు కూడా మంచి భాగస్తుడు దొరికితే చెయ్యాలని వున్నది. నిన్ను పరిచయం చేస్తా"

"సరే, బావా. నీకులాగే నన్ను జైల్లో పెట్టే పార్టనర్ మాత్రం వద్దు"

"సరేలేవోయ్. నేనున్నాగా విడిపించడానికి. అయినా జైల్లో సాంబారు భోజనం ఒక్కసారి రుచి చూడాలి"

"అంత బాగుంటుందా?"

"ఆఁ, బాగేమిటి. పెళ్ళాం పిల్లలు ఏమొద్దని సన్యాసుల్లో కల్సిపోవాలనిపిస్తుంది." ఆ మాటకు అందరూ నవ్వుకున్నారు.

అనుకున్నట్టుగానే మూల నారాయణ స్వామి కొట్టు అద్దెకు తీసుకుని "యన్. టి. రామారావు, బబ్బూరి వెంకయ్య" అనే పేరుతో వ్యాపారం ప్రారంభించారు. కొద్దిరోజుల్లోనే వ్యాపారం బాగా పుంజుకుంది. ఉద్యోగానికి, వ్యాపారానికి లంకె కుదరటం లేదు. తమ్ముడిని చూడమన్నాడు. ఆయనకు ఒకచోట కూర్చోవటమంటే కష్టం కదా. స్నేహితులు రాగానే కొట్టుమూసి వెళ్ళిపోయేవాడు. ఇక లాభం లేదని ఉద్యోగం వదిలేసి తనే పూర్తిగా చూసుకోవటం ప్రారంభించాడు. ఉదయం ఏడుగంటలకు వెళ్తే రాత్రి తొమ్మిది గంటలకే ఇంటికొచ్చేది.

బాగా లాభాలొస్తున్నాయి. ఆరోజుల్లోనే రోజుకు మూడువేలు, నాలుగువేలు అమ్మకాలు జరిగేవి. బండి దారిన పడుతున్నందుకు అందరికీ సంతోషంగా వున్నది. మిత్రుల సలహా మీద పొగాకు కూడా పెట్టాలనుకున్నాడు. దానికి లైసెన్స్ తీసుకోవటానికి ఆఫీసుకెళ్ళి తిరిగి వస్తుంటే దారిలో కొట్లో కూర్చున్న ఒక సిక్కు

"ఓ! బాబూ ఆవ్.. ఆవ్" అని పిలిచాడు. తారకం బాబు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "నన్నేనా పిలిచింది?" అని అడిగాడు.

"ఆఁ నిన్నే రా ఇట్లారా కూర్చో" కూర్చున్నాక ఆయన చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"బాబూ! నువ్వు చాలా కష్టంలో వుంటివి. నీ పరీక్ష పోయింది. ఇప్పుడు యాపారం చేస్తున్నావు కదూ"

తారకం బాబు ఇంకా విస్మయం నుండి తేరుకోలా. ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ ఆయనను తను చూడలా. తనని ఆయన చూడలా. ఇంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెబుతున్నాడు.

"చెప్పు బాబూ" ఆ సిక్కు రెట్టించాడు.

"అవును"

"ఈ వ్యాపారం కూడా ఎన్నాళ్ళో చెయ్యవు. మొన్న రాసిన పరీక్ష దీపావళి రోజు తెలుస్తుంది. మళ్ళీ ఫెయిలవుతావు. ఒక్క సబ్జెక్టు మాత్రమే. తరువాత బి.ఏ చదువుతావు. గవర్నమెంట్ ఉద్యోగం వస్తుంది కానీ చెయ్యవు"

"మరేం చేస్తాను"

"చెబుతాగా. తారీఖుల వారీగా నేను చెప్పింది చెప్పినట్టవుతుంది రాసుకో. నీ భార్యకు గర్భం వస్తుంది. అది నిలవదు. మళ్ళీ గర్భం వస్తుంది. మగబిడ్డ పుడతాడు. తర్వాత నీ జాతకమే మారిపోతుంది. భూమ్మీద ఒకెలుగు వెలుగుతావు. అన్నీ రాసుకో. నువ్వు మద్రాసు పోవాల్సుంటుంది. అక్కడితో కష్టాలు సరి. ఇంక పోయిరా"

తారకరాముడు వాటిన్నిటిని మనసులోనే భద్రపరచుకున్నాడు. ఎవ్వరికీ చెప్పలా. అతడు చెప్పినట్టుగానే తారకమ్మ గర్భం ధరించడం. అది మూడోనెలలో అబార్షను అవటం జరిగింది. మొదటిసారిగా సిక్కు చెప్పిన మాటలలో నిజం కనిపించింది. పరీక్ష మళ్ళీ తప్పటంతో ఆ నమ్మకం మరింత బలపడింది.

వ్యాపారం కొంతకాలం బాగానే జరిగినా పార్టనర్ వెంకయ్యకి బాగా జబ్బు చేయడంతో ఆయన భాగస్వామ్యం వదులుకుంటానని చెప్పాడు. తారకరాముడి నెత్తిన పిడుగుపడ్డట్టయ్యింది. ఇప్పుడిప్పుడే దారినపడ్డ జీవితం మళ్ళీ గాడి తప్పింది. పరీక్ష పోయి, వ్యాపారం కుంటుపడి, ఏమిటిది? ఎందుకిలా జరుగుతున్నది? తానేం పాపం చేసాడు. తెలిసి ఎవరికీ అన్యాయం చెయ్యలేదే అని లోపల్లోపల తెగ బాధపడిపోయాడు. వ్యాపారం పోయింది కానీ క్రొత్తగా పొగాకు కాల్చటం అలవాటయింది. మళ్ళీ పరిస్థితి మొదటికొచ్చేసరికి మరొకటేదయినా చేయాలనే సంకల్పం ఏర్పడింది.

ఈ మధ్యనే చిన్నప్పుడు తన్నెత్తుకుని ఆడించిన రంగనాయకమ్మ అక్క పెళ్ళి చేసుకుని బావ కాశీనాథంతో బెజవాడలో కాపురం పెట్టారు. మళ్ళీ అక్కా తమ్ముళ్ళ మధ్య ఆప్యాయతలు చోటు చేసుకున్నాయి. బావతో కలిసి 'జనతా పబ్లికేషన్స్' ప్రెస్ పెట్టారు. ఒడిదుడుకుల నావ ఏ తీరం చేరుతుందో?

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments